

Laptulajdonos:
Öv. VÁKÁR LAJOSNÉ
 Felelős szerkesztő
RÉSSEGH VIKTOR
 Kiadóhivatal:
 Vákár könyv- és papírkereskedése Cukkersorodán, hová a hirdetések árai és előfizetés díjak előre küldendők.
 Egyes szám ára Lei 8.—

CSIKI LAPOK

POLITIKAI, KÖZGAZDASÁGI ÉS TARSADALMI HETILAP.

Működési ár:
 Egész évre Lei 160.—
 Félévre „ 80.—
 Negyedévre „ 40.—
 Külföldre egy évre „ 440.—
 Hirdetési díjak a legolcsóbban számítottnak.
 Kéziratok nem adnak vissza
 Nyilvántartási közlemények díja soronként Lei 25.—
 Megjelenik minden vasárnap

Szent István.

Augusztus 20 án ünnepi a magyarság első keresztény királyának, az országépítő Szent Istvánnak napját. Egy évezred óta ünnep ez minden magyar számára, mert István uralkodásánál kezdődik a keresztény Magyarország történelme. 997-ben hal meg Géza fejedelem, ez a keresztényi gondolkodású pogány, ki már tisztán látja, hogy népének megmaradása az európai színpadon csak akkor lehetséges, ha lemond kalandozó természetéről és nyugatíva vedlik át. Nyugati tanok nevelkedett fiának örökségül is hagyja ezt az elvet s a vézna, nem harcra termett István szivesebben is vállalja a szellemi feladatot, mint az örökös hárszát, lóháton, ellenség előtt. Óriási akaraterővel fogott hozzá a feladat megvalósításához, bámulatos gyorsan rakva le rövid négy évtized alatt a keresztény Magyarország alapjait ezzel a ténnyel népet odadobta a minden támogatást megtagadó, a magyart örökösön csak kihasználni akaró Nyugat védbástyájának, hogy érte pusztuljon és vérezzen ezer éven át.

István leirhatatlanul nagyot alkotott, az kétségtelen. Mert nem csekély dolog volt ezt a szilaj, lóranótt, rakoncátlan népet a nyugati páncélok vasfegyelmé közé szorítani és a kardtól is ekéhez, meg az imádságos könyvhöz téríteni. Nem is ment simán. Volt, aki vagyonéhes kapzsiságában odadobta ősei hitét és csatliakozott István új hitéhez, amiért a pogány szomszéd leverése esetén annak birtoka volt jutalma; de a többség szigorúan ragaszkodott őspogány Hadurához, amely őt annyi csatán át győzelemre vitte.

Megoszlott a magyar. Az eddig hitében és fegyelmében egységes nép két táborra szakadt. A keresztény tábor támogatta a Nyugatnak István által idecsődített minden kalandora, kik gazdag jutalmat kaptak a legyőzött pogányok javaiból és a királyi birtokokból. A keresztény Magyarország alapja meg volt vetve, de e győzelemnek nagy ára volt: A hitében megoszlott magyaron ott maradt a szét-huzás átka, amely végigkísérte egész történelmén. S míg Nyugat védelmében tengerként

folyt a magyar vér Mohápusztán, Mohácson és a másfél százados törökvilág alatt egészen maig, az alatt a magyar földön honos lett az idegen s ő diktált, ő dirigált és huzta a hasznát a hite, vagyona, nemzeti egysége fölött sirakodó magyar verejtékéből.

Ujabbán igen sokan vannak iróink, történelmészeink között, kik az ezredéves multra visszatekintve, fájdalmas mementóként emleik ki a megosztás átkát, a szörnyű árat, amit a magyar nemzet nyugatíva levéséért fizetett. De ez nem von le semmit Szent István munkájának értékéből. Sőt a nehézségekre vissza-gondolva, még nagyobb, még csodálatosabbá teszi előttünk ezt a vézna embert, aki mind ezt megtudta valósítani.

A csiki iparosság ünnepe.

A helybelli ipartestület mult évben ünnepeit alapításának 50 éves évfordulóját. Mai napon a gyergyószentmiklósi Iparosság tarja meg testületének felszázados ünnepét.

Mindkét alkalom imponáns megnyilatkozása a kisiparos társadalom szervező erejének. Beszédes bizonyítéka annak, hogy a csehben keresztül mai napig a kézműipar iskolapéldáját mutatja az összetartásban rejlt adottságok építő kihasználásának.

A csiki kisiparos intézmények vármegyénk legregibb alakulatai. A kisiparos minden más társadalmi osztálynál előbb megtanulta, gyakorolta és öntudatosan valloita a szervezkedés és a saját intézményehez való ragaszkodás fontosságát.

Rakényszerítette erre az a mostoha bánásmód, ahogyan a kisiparost kezelték minden időben. A kisiparosnak szervezkednie kellett, mert magára volt utalva. Vedekeznie kellett az évezredek során. Védnie kellett fizikai és erkölcsi létét. Az egyiket a kihasználás, a másikat a lenézés, a lealacsonyítás, a semmibe-vevés olyan közismert társadalmi betegségei ellen.

A magyar kisiparos sohasem volt elkényeztetve a körülményektől. Keményen kellett küzdenie a kenyérért és a becsületos munkájának elismoréséért egyaránt.

A régi magyar társadalom a mai egyaránt különös hajlamosságot mutatott arra, hogy felelősi kezelje a kisiparost. Nem csinált tiltakot eha abból, hogy társadalmi életében alantas szerepet juttat ennek az értékes munkásnak.

Azután multak az idők. Kemény megpróbáltatások tértelttek észre ezt a magyar hibát, ősz-om'ost, meg-

rendült társadalmakon keresztül kellett maglátni és megtanulni az ipari tudásnak, képzettségnek ország-határoktól nem függő előnyeit. Történelmi időknek kellett ránkészakednia, hogy a szakmunkának értékét becsülni tudja, hogy az ipari nevelést, függetlenséget adó életcélnek állítsuk oda nemzedékünk elé.

Ezekben a nagy változásokban született meg rászünkre az ipari munkának és munkásnak olyan értékelése, amelyekben a nyugati ipari államokban már régen eljutottak.

A gyergyói ipartestület felszázados ünnepén tekintsünk az abban szervezett kisiparosságra azzal a tisztelettel és megbecsüléssel, amely kijár az ipari munkásnak. Szorassuk a kisiparost. Becsüljük meg benne azt a szervező hajlamot, mely például szolgálhat mindenfelé. És érdeme szerinti helyet biztosítsunk számára a társadalomban.

A kisiparos pedig, intézményeinek sorozatos jubiláris ünnepein, minden alkalommal öntudatosan gondoljon arra, hogy értéke, sulya csak abban az esetben van a társadalomban, ha tovább is megtartja az összetartásnak, az egység összefogásnak az intézményeiben kialakult ősi szellemét.

A történelem oktatás revíziója.

Manapság különösen aktuális ez a kérdés. A tomboló, határt és emberiséget nem ismerő sovinizmusnak ezt az örületesen szántó viharát éppon ennek a tantárgynak felületes, csak a nemzeti gongolat kiemeléseként szentelt tanítása bocsátotta utra. A történelem tanításának ez a lelkiismeretlenség fokozott tultengése készített egész generációkat a „megálj, megálj kutya Szerbia“ és a sedáni reváns gondolatával ajkán mészárszékre vonulni. Ugyanez a gondolat mérgecsitete el és uszította egymásra a következő korosztályok embermillióit és méltelyzte meg örökre az ifjukorban mindenért lelkesedni tudó embercsemeteket.

Komoly, megfontolt revízióra van szükség ezen a téren és ezt már mértékadó fórumok is belátták. Genfben az intellektuális együtt munkálkodás kiépítésére és kimélyítésére alakult nemzetközi bizottság működésének főcéljával tüzte ki a tankönyvek és különösen a történelemkönyvek revízióját. A történelem oktatásának átszervezésére már javaslat is van, amely a következő pontokat akarja elfogadtatni minden államban: 1. Az államok a tantervekben minél nagyobb teret engedélyez-

A „CSIKI LAPOK“ TÁRCÁJA.

Érdekességek Csiktaploca község multjából.

IX.

Apróságok. (Folytatás.)

Péter Imrét 1860-ban nevezték ki tanítónak Taplocára. A falu népe, akkori „módi“ szerint csak „Emre deák“-nak hívta. Ő azonban nem sokat törődött sem az „oskolá“-val, sem a „deák“-sággal, mert mint a környék legbiztosabb kezű medvevadása, állandóan az erdőt bujta s a „Szék“ nemes uraival nagy vadászatokon vett részt.

Ilyen alkalmakor fia: Aron és „Józi urfi“ helyettesítették őt a „nebulók“ között, de Józi nem sokáig, mert ő maga is, egy pár év letorgása után, egész fiatalon, már mint 16-18 éves legényke, olyan híres céllövő hírében állott, akibe fogható nem sok akadt még az egész Csik-szék területén sem.

Szavahihető emberek mondják, hogy bárkinek a két ujjá közül (aki erre vállalkozott) a laposan fogott í krajcárrost kilötte anélkül, hogy az illető ujjainak a legcsekélyebb baja is esett volna.

Egy alkalommal „Józi urfi“ az Olt partján sétált, amikor egy csicsói ember kezében magasra tartva kérkedően mutogatta a jókoranyagású erőt, amelyet csak ott nem messze, sikerült fognia.

Józi nem volt rest, puskáját a csukára fogva, azonnal célzott és lött. Alig, hogy eldőrdült a lövés, a csuka hosszú teste a földre esett... a csicsói ember pedig — ijedtében — a kezében szorongatott csuka-fejjel, hazáig futott... Így tudott célozni Péter Józi „urfi“!...

Az ő nevéhez fűződik „Biczi“ lehetlenné tétele is! De hát, ki volt „Biczi“?...

Biczi (rendes nevét nem sikerült megtudnom) állítólag egy gyergyói születésű katonaszökevény volt, aki a Nagy-erdőn, Taploca határán, teljesen „tárzán“-módra, elvadulva bujdokált a óriási erejével állandó rettegésben tartotta a Tolvajoson át közlekedőket.

Nem ölt meg senkit, de aki utjába akadt, azt minde nélkül megöszította. A kalibákat és erdei kunyhókat sorra rabolta ki. Az erdőre férjeikhez elemőzsiát, dolmányt s egyéb szükséges dolgokat vivő asszonyokat üresen engedte tovább.

Valóságos réme volt az egész környéknek, mert ügyességén kifogni nem akadt ember, elfogni nem sikerült, puskacső elé sem tudták kapariantani soha. — Nagy ereje és ügyessége folytán minden veszélyből kiszabadult, miért is valóságos legendakör terjedt el róla s rettegett tőle mindenki.

Biczi az elrabolt élelmiszerekből élt, zsákmányolt ruhákba öltözködött. Főlös mennyiségben rabolt holmijait barlangokban halmozta fel, melyeket olyan ügyesen leplezett el, hogy azokra rátalálni nem tudtak.

Ezt a rettegett Biczit tette veszélytelenné „Józi urfi“ „Emre deák“ fia!

Történt, hogy az öreg Merzával együtt vadászni mentek a taploczai Láz-ra. Csaknem biztosra vették, hogy őzpecsenyét is ehetnek még azon a napon.

Merza a szokott szállásánál maradt, mivel — idősebb ember lévén — elfáradt. Tüzet gyújtott s mellé ült pihenni. Józi pedig kétesövűjét a kezébe kapva hamarosan tovatünt az erdei bokrok mögött.

Az öreg még jóformán meg sem szusszant a szállása alatt, amikor — abból az irányból, amerre Józi elment — lövést hallott.

Jó jelnek véve azt, az üstöt elő kapta s a tüzhöz tette... Hamarosan szallomát is aprított belé s míg az olvadozott, az öreg imigyen suanyagott

„Minnya őz a „z“t „sz“-nek selypítve) pecsenyét eszünk!“ s örömmel szitogatta az üst alá a tüzet... „Já

Közben — egész váratlanul — megint dörrenést hallott az előbbi irányból... Erre már gyanakvólag csavargatta a tejt s így mordondirozott „Legénde! ketszer es lött... az elsőre nem talált!“... (T. i. csodálkozott, hogy olyan jó lövő, mint Józi s az első lövéssel nem találta el az őzet!) De azért csak tovább tapodott az üst körül, várva — a biztosra vett — üstbe-valót.

Józi nemsokára vissza is jött s halálsápadtan, lihegve állott meg az öreg előtt... Ő pedig, nagy gnyosan, így fogadta: „Na, Józi! hol az őz pecsenye?“

Az pedig csak ennyit felelt: „Én, ami azt illeti, löttem is egyet, de abból — biza! — ma nem eszünk, mert az — ember!“...

Erre Merza sem volt rest, ijedten kiáltott rá: „Mit monsz te, varaszgyék?!“...

Józi: „Én azt, hogy embert löttem!“...

Öreg: „Kit te?!“...

Józi: „Biczit!“...

E név hallatára az öreg még jobban megrökönyödött s már csak ennyit tudott kérdezni

„Hát azt — ugyanbiza — hogy te?!“

Józi pedig, letelepedve a fa alá, még mindig halálsápadtan mesélte el, hogy amint az erdő között hátra-felém, egy bokorból Biczi nagyhirtelen melléje ugrott s el akarta venni a puskáját.

Erre ő sem volt rest s teljes erejéből fogta meg azt. Így küzdöttek pár percig; mikor már érezte, hogy nemsó-

Dauerwelle-örökhullám a világmárkájú „WELLA“ villanyondoláló géppel: „CORSO“-fodrászat Mercurea-Ciuc.

János (Dunántul) és Dr. Nuridsány János (Páris) orvosok.

D. e. a főgimn. kápolnájában résztvettek a Bálint Tivadar által celebrált szentmisén, megható módon azon a régi helyen sorakozva fel, ahol egykor VIII os korutban állottak. Azután megtekintették az ősi alma mater, és az ősi eszterlási színpadra bocsátották őket. Este a régi Kossuth-vendéglő kertjében barátságos vacsorára gyűltek össze, melyen az intézet részéről megjelentek Papp János igazgató, Mayer János, Csipak Lajos, Albert Vilmos — egykori tanáraik. A köszöntők során az intézet nevében üdvözölte a régi diákokat Papp János igazgató, azután Dr. Csipak és Albert Vilmos tanárok. — Busás Kálmán és Bálint Tivadar válszékban meghatóan adták kifejezését hálájuknak, különösképpen megemlítették egykori igazgatójukat, Kassay Lajost és kegyelettel emlékeztek meg elhunyt tanáraikról: Wagner Sándorról, Dr. Kádár Ferencről, Venczell Józsefről és osztálytársaikról; Tóth Géza, Csibi István és Zsigmond Zoltánról.

Ezek az évenként visszatérő találkozóik is mutatják, hogy a szülői házon kívül az ifjúság lelkében a legmélyebb és legmaradandóbb nyomokat az iskola hagyja, amely jó anyaként dajkálja nevelés és eladitja őket. Márcsuzt meg a visszatérők a találkozóik után nemcsak a barátság és összetartás érmelmeit ápolják, hanem kifejezését adnak az ősi intézet iránt. Hálájuknak és hűségüknek s egyben ragaszkodásuknak azon nemes elvek, gondolatok, tanítások és eszmények iránt, melyeket az iskola nyolc éven át a szívükbe vésnél gyekvezett. Ha a szent falak között járva s a régi, kedves diák-emlékeken elmerengve, ezekre is visszagondolnak, akkor bizonyos, hogy új hittel és reménnyel felvértezve térnek vissza az életért vívott harcba.

Hevesi Piroska zongoraművész és Ileana col. Antonu operaénekesnő együttes hangversenye Tusnádfürdőn.

Hevesi Piroska internacionálisan elismert zongoraművész 1935 augusztus 3-iki, csikszeredei páratlan sikerű hangversenye után, augusztus hó 11-én, Tusnádfürdőn tartott hangversenyén új babérokkal gyarapította eddigi szép sikereit.

Ea alkalommal csak az utóbbi koncert műtárával óhajtunk foglalkozni, mivel az előbbi hangverseny nagy sikerét megelőző számunkban ismertettük.

Hevesi Piroska és Ileana col. Antonu együttes hangversenyének minden egyes száma egy igazi élmény volt. Minden egyes szám után oly erős tapsviharban nyilvánult meg a nem nagy, de annál hálásabb közönség tetesése s az olyan viharos tombolással lecsörgött meg, hogy a művésznők kénytelenek voltak a meleg ünnepeltetést igen sok ráadásal meghálálni, mintegy megduplásva amuzylis hatalmas műsorukat.

Hevesi Piroska műsora kevés változással az volt, mint a csikszeredei, csupán Kodály: Marosszéki táncok helyett Chopin: G-moll balladáját játszotta gazdag művészetének azzal a melegségével és tónusával azzal a bensőséges érzésével, amellyel hallgatóságát teljesen magával ragadta, a XIV. Liszt rapsódia és a ráadásul játszott Scriabin-nocturne balkézre pedig elbűvölte valósággal a jelenvölteket.

Külön élmény volt a dekoratíven szép megjelenésű operaénekesnő Ileana col. Antonu s ódása, aki számos pártországi és gyári sikereit után itt először mutatkozott be s egy csapásra hódította meg közönségét. — Ave Mariáját szünni nem akaró tapsorkán fogadta. Kiforrott énekművészet, minden nehézséget és magasságot könnyen túlszárnyaló hangtechnikája, csodálatos koloratúrája, könnyű staccatól mintegy álomvilágba ragadták hálás hallgatóságát és minden szám után újabb ráadásal vizsgozta azt a meleg ünnepeltetést, amelyben az egész műsor tartalma alatt része volt.

Bárcsak adódnak alkalom minél gyakrabban élvezni ezt a magas művészetet, amelyben annyira tudtak gyönyörködni a jelenvöltek.

Ak k pedig ígérteik ellenére távol tartották magukat, csak bánhatják, mert ilyen bensőséges kulturális művészi eseményben nem igen lesz egyhamar részük.

Ezzel nem szabad megelégednünk arról sem, hogy ugy Zöld Jánosné — az első est k'oratur énekesnője, mint Ileana col. Antonu operaénekesnő a városunkban is előnyösen ismert Pffiffer Alfréd kiváló enyőpedagógusnak tanítványai, kiknek mindkét kiváló énekesnő tudása újabb bizonyítéka nagyszerű óláss becsúto iskolájának. Egy jelenvolt.

KÜLÖNFÉLÉK.

— Egy nyelvtanfolyamos osiki tanító megrendítő tragédiája György Béla 25 éves diáki tanító, aki Lisiban tartózkodott a csiki és háromszékesi felekezeti tanítók nyári nyelvtanfolyamán, megrendítő szerencsétlenség áldozatává esett. György Béla augusztus hó 12-én néhány társával kirándult a Jasai mellett Ughenibe. A társaság a nagy hőségben fűrdőni ment a Prut vízébe. György Béla hirtelen elvesztette lábát a talajt és elmerült. A víz sodra pillanatok alatt elragadta az uszni nem tudó szegény fiatal embert. Segítségére alító társai nem tudták megmenteni György Bélát, aki a Prutba pusztult. Holttestét még nem találták meg. — György Béla megrendítő szerencsétlensége vármegyeszerte legáltalánosabb részvételet okozta. Különösen nagy a részvétlenség szülőik iránt, akiknek ez a tehetséges, szerény, jóra való gyermek volt minden reménységük. Adjon az Isten nekik lelki erőt, hogy est a nagy csapást tudják keresztényi megnyugvással elviselni.

— Házasság. Veégh Miklós a helybeli villanyüzem tisztviselője, folyó év augusztus hó 17-én tartotta városunkban esküvőjét, Özv. László Lőrincné helybeli lakos leányával Lenkével.

— A falusi útleletek sárórája. Csikvármegye prefektusának megkeresésére az illetékes iparfelügyelőség közölte, hogy falusi kereskedők nyithatnak reggel 7 óra előtt is, este 9 órakor sárnak.

— Rendet csinálnak a karcsfalvi állomáson. Izen sok panasz volt a karcsfalvi állomás jegypénztára ellen, hogy a pénztárnok pár lejjel drágábban adta a jegyeket, mint azoknak a rendes ára és aki nem akarta a kért összeget megfizetni, azt durván elutasította és megfenyegette, hogy nem ad jegyet. Addig ment a dolog, míg a lapok is foglalkodni kezdtek a már tűrhetetlenné váló helyzettel és szellőztették a karcsfalvi vasuti pénztárnál kellemetlen helyzetbe került utasok panaszeit. A napilapok panaszaira a ciuji vasuti vezérigazgatóság is felügyelt és vizsgálatot indított jelzett állomás pénztárcsra ellen, amely vizsgálat levezetéséhez meghívta mindazon lapok képviselőit, melyek az ottani visszaélésekkel foglalkoztak. Fenti eset csak újabb bizonyítéka annak, hogy a sajtó hasznos hivatást tölt be a nagyközönség érdekében és gyorsan eljuttatja a közönség és egyes ember panaszait, óhajait és sóhajait, ahová csak nagy kálvária után juthatna be az egyes ember, nyilvánosságával pedig igazi védelemzője a közönség érdekeinek és polengérezője, otorozója mindennek és mindenkinek, aki a közös érdek rovására cselekszik. A sajtót támogatni tehát kötelesség, mert minél erősebb a sajtó, annál hatásosabb védelemzője a nagyközönség érdekeinek.

— Hurokra került a pipisták. Számtalanszor tettük már szóvá, hogy városunkat kivéve, a megye területén minden adandó alkalommal, azokon a helyeken, ahol pánzt sajtókat, körmonfort szerencsésjátékok jelentek meg és üritettek ki a székelyek lapos sebeit. Most aztán Tusnádfürdőn, ahol hetek óta egészen szörény keretek között próbálkozott a szélhámos társaság, saposan rajtavesztettek. E. y Dumitru Rodu O. lu nevű fűrdőző feljelentést tett a csendőrségen, hogy Sisu Dumitru és Mier Vadana „szerencsekeresek” rövid felőra leforgása alatt 5100 lejétől fosztották meg. A „szerencsés” nyérőket a csendőrség letartóztatta s rülette módosított szerencsekereséikkel egyetemben a csikszeredei ügyészségre kísérte, ahol csatlás címén vádat emeltek ellenük és a vizsgálóbíró elé utalták. Ugyanakkor egy Grünfeld nevű „játékos” ellen is eljárást indítottak, aki a perzsbűt idajébcn megérezte a nyomtalanul eltűnt Tusnádfürdőri. Az igazságszolgáltatás arélyes intézkedéseit őszinte örömmel üdvözöljük.

— Közvetlen vasuti oszlatkozást kapunk Bukarest felé Minden évben elszokott látogatni városunkba egy vasuti főfelügyelő, hogy a megalakosságának óhajait a vasuti menetrend változásánál megkérdezzék. A napokban tetto megszokott látogatását a CFR. megbizottja, ki jelezte, hogy az október 7-i menetrend változásánál a vonatok járásában csak pár percet eltérés lesz és a nyári szezóra beállított vonatpárt kivonják a forgalomból. Ugyancsak jelezte azt is, hogy a vasuti vezérigazgatóság előkérja segítséget a Bukarestbe utazó közönség kényelmét és azért a lehetőségek képest október 7-től minden vonatthos közvetlen bukaresti kocsit kapcsolat, amelyen átszállás nélkül lehet utazni innen Bukarestig.

— Nem károsak a Margina ecetgyár termékei Mu't számunkban hírt adtak arról, hogy a kis ecetgyárak kifogásolták a Margina cég ecetgyárterményait. Feljelentésük nyomán, egészségtelen gyártmányú címén le is fozlalták a szóban forgó gyár termékeit. — A Margina kifogásolta az intézkedéseket, melynek során a bukaresti egészségügyi hivatal kifogásatlannak minősítette a foglaltat ecetet s azonnali hatállyal feloldotta a zárlatot. E ténykedéssel a kis ecetgyárak és a Margina közötti hetek óta folyó küzdelem a nagy gyár javára dől el. A Margina ecet képviselőjét a helybeli piacon Trohán Antal kereskedése látja el.

— Gyógyíthatatlan betegsége a halalba kergette. Nagy Mózes helybeli gazda évek óta gyógyíthatatlan rákbetegségben szenvedett. Intőzatos fájdalom következtében többször hangzották családja előtt, hogy véget vet életének. Szerdán klegyensúlyozott lelkiállapotban indult az Oit melletti rendje takarására. Családja hiába várta. Kérésére indultak, melynek során a folyóba fulladva találták meg.

— Házasság. Gyönyörű és a régi, módos székely lakodalmakra emlékeztető házasság sajtolt le Ciucszantimbru községben, az ősrégi Sándor kúriában. Csikszantimbréi Dr. Sándor Gábor Erzsike leánya esküdtött örökhűséget Dr. Kelemen Károly mercuria-ciuci ügyvédnek, az Országos Magyar Párt megyei szervezete főjegyzőjének. Az esküvőn a nagyszámú rokon-ságon kívül ott volt a város színe-java. Autók és fogatok egész tömege vonult fel a kath. templomhoz. Az új pár: Kovács Balázs pebános adta össze és szép beszédben köszöntötte, mely után az új pár fogadta a vendégek és rokonok jókívánságait. Utána a kuria nagy termei és a nagy gyümölcsös hangosak lettek a vendégek zajától. Tanuk voltak Dr. Encsy Kálmán budapesti kir. főügyész és Dr. Pál Gyula odorhoiui ügyvéd.

— Kedvezményes utazás Bukarestbe: augusztus 25 től szeptember 30-ig. Augusztus hó 25—szept. 30-ig Bucuresztben a Parcui Carolban nagy nemzeti és történelmi kiállítás rendeznek. Erre az alkalomra a vasut igazgatósága 50, illetve 75%-os kedvezményt biztosít ezen kiállítás látogatóinak. Felhívjuk tehát a figyelmet arra, hogy aug. 25—szept. 30-a között ezen kedvezményt használja ki mindenki, aál a fővárosba utazik.

— Ismét szó van a madéfalvi vasuti gócpont idehozataláról. Rögóta fájó sebe Csikszereada város lakosságának az a vágszós hiba, amelyet a város egykori vezetősége elkövetett akkor, amikor a vasutépítés idején a gyimesi elágazás oldjaira szükséges megfelelő nagyságu területet nem bocsátotta a vasut rendelkezésére. — A vasut akkor Madéfalván csinálta meg az elágazást, amelyet azóta ki is bővített, óriási fejlődési lehetőséget nyújtva ezzel a közönségnek. — Csikszereada város társadalma csak későn ébredt annak tudására, hogy a vasuti elágazás milyen fejlődési lehetőséget jelent a város ipari és kereskedelmi életének, valamint idegenforgalmának is és milyen fellendülés lett volna a város munkaviszonyában, ha a Madéfalván befektetett hatalmas tőkét a városban lehetett volna foglalkoztatni. Pár évvel ezelőtt nagyarányu megmozdulás is volt esztrányban és a város vezetősége hosszas tárgyalásokat is folytatott a vasuti vezérigazgatósággal, de az meroven elszárhözött minden változtatás elől, miután egy ilyen átépítés óriási költséggel jár. Hírszerint a város és a megye vezető köreiben ismét erős mozgolódás van a madéfalvi elágazás idehozatala érdekében és azt most felülről is támogatják. Mi részünkről minden erőnkkel támogatjuk a megkezdett munkát és ugy hisszük, hogy a város minden polgárának legfőbb óhajátna kiköszörülni azt a sziklatókerü tévedést, amit a régiok elkövettek és elvagták a város fejlődésének minden további lehetőségétől. — Jó volna, ha az akció legalább most sikerrel járna, mert ez igen nagy előnyre szolgálna meg most is a város kereskedelmi életének.

— A fuvarleveleket is letétbe kell helyezni a forgalmi adófités során. Pénzügyminiszteri rendelet alapján utasításot kaptak a csikszeredei termelők és kereskedők, hogy az általuk eszközölt szállítások fuvarlevél márcolatát havonta egyszer kötelesek letétbe helyezni az illetékes adóhivataloknál. Az intézkedés nem indokol. Értelmezésünk szerint a forgalmi adóval áll összefüggésben. A rendelkezés nagy elkeseredést váltott ki az érdekeltek körében.

— A gyergyói tennisz-pat augusztus 25-én városunkban játszák. A Pálmai kupaért folyó tenniszcsapat a gyergyószentmiklósi tenniszcsapattal játszik városunkban. A rendkívül szép küzdelmet ígér mérkőzések augusztus 25-én reggeltől—estig folynak le a gyalyóréteri tennispályákon.

— Bünvadi feljelentéssel vegsődött egyeség. Csúti Antal csikszeregyörgyi illetőségű öreg gazda feljelentést tett az ügyészségen, hogy hónapokkal ezelőtt Konczag Pátor és nájvel egyezséget kötött, miszerint a házaspár életfogytiglan tisztességesen eltarthatja és ennek ellenében vagyonát örökli. Feljelentésében arról panaszkodik, hogy Konczagék már most szeretnék vagyonát megkaparintani a mert ő ragaszkodik az egyezséghez, sulyos bántalmazásokban és életveszélyes fenyegetésekben van része. Az ügyészség az illetékes csendőrséghez tette át a feljelentést, tisztázás végett.

— Meghalt Hodossy Klárka. Folyó év augusztus hó 15-én egybebi sulyos szenvedés után meghalt városunkban Hodossy Kálmán a Gens villanyüzem igazgatója és felesége Farkas Ilonka gimn. tanárnő 5 éves kisleánya Klárka. Az életerős, rendkívül értelmes gyermekeket egy hirtel előbb böhurtt támadta meg, amely őt a leggondosabb orvosi kezelés sem menthette meg. Há: napi nehéz szenvedés után a pusztító kórral szemben olyan hősiességgel viselkedő ártatlan kis teremtet elragadta a halál. Hodossy Klárka ilyen hirtelen elvesztése nemcsak a szülőket és közvetlen hozzátörőket döbbsent meg. Halála az egész városunk közönségét mélyszéges részvétellel tölti el. Hízaon a családgyermek minden tehetségével megáldott Klárka nemcsak a családnak volt napugara. Jutott ebből a fényből mindenkinek, amerre ő eljárt. Hozzáért ez a drága kedves, szokatlan értelműtől sugárzó angyal az egész városunk közönségéhez. Nincsen szem, amely szárazon maradjon ennek a nagy megpróbáltatásnak a hírére. A jó Isten adta — a jó Isten elvette Hodossy Klárkát. Ő bizonyára tudja miért. Mi gyarló emberek, akik igyekszünk ennek a kiszámíthatatlan bölcseségnek sokszor ilyen kíméletlen csapásait a keresztény túrelem és megnyugvás vértjével felfogni, ma sem teheszünk egyebet, minthogy siratjuk őszinte szívvel és a család iránti együttérzésünk részvételével meggyászoljuk Hodossy Klárkát, akit augusztus 17-én délután, városunk közönségének óriási részvételével temettünk el.

